

Bergkerk 30-9-2018

Gemeente van Christus

Mozes zei: 'profeteerde iedereen maar'.

Afgelopen woensdagavond bij kerk en theater met muziek van Leonard Cohen brandde hier in de kerk de Paaskaars. Laten we die grote kaars ook aansteken mooi dat mystieke sfeertje, zeiden de bandleden, laten we zoveel mogelijk kaarsjes aansteken. De Bergkerk was even een poptempel, klein paradiso het was een prachtige avond met heel veel mensen - You want it darker .. We kill the flame - de donkere stem in gedachtenis aan Leonard Cohen galmdo door de kerk. Voor de dominee was in een luie stoel onder de leeslamp tussen de bandleden in ... een plekje vrijgehouden om wat op verhaal te komen. Vanmorgen brandt diezelfde Paaskaars weer Licht van Christus zeggen we nu we vieren het heilig spel van de liturgie openen de Schrift en voor de dominee nu in zijn ambtsgewaad is een plekje vrijgehouden om wat op verhaal te komen.

Afgelopen woensdag werden we overspoeld met reacties, wat mooi dat jullie dit organiseren, dat dit kan in een kerk, ik heb genoten wat een mooie verhalen heb je verteld, zei iemand ik ben hier nog nooit geweest maar wat is de Bergkerk toch een gezellige kerk, zei een ander, en een buurtgenoot die ik ergens onderweg over de heg wel eens had gesproken zei: 'leuk om jou zo eens in actie te zien en te horen'.

Ondertussen brandt de Paaskaars. Vanmorgen op zondag en op woensdagavond en op al die andere momenten ... als hier met tranen in de ogen ...kleinkinderen een kaarsje aansteken voor hun overleden opa, .. als hier ouders met hun kindje staan als hier de kinderen spelen als hier de ouden hun seniorenvieren als hier muziek op de berg klinkt ... als ... bij al die heel verschillende gelegenheden en al die verschillende mensen rond de Paaskaars die elkaar op voorhand niet kennen, die elkaar niet hebben uitgezochtbeleven iets met elkaar en aan elkaar, kennen elkaar niet ...maar horen toch bij elkaar. Die gemeente van Christus is geen vast gegeven van bergkerkers maar die gemeente vormt zich telkens nieuw en anders. Op woensdagavond rond kerk en theater op zondag rond kerk en liturgie en op al die andere kleinere of grotere gelegenheden... tot in de huiskamer van mensen.

Op woensdagavond werd ik als dominee ver uit mijn comfort zone gehaald en tegelijk was ik er meer dan ooit in mijn ambt als dienaar des Woords ... net als op zondagmorgen in mijn comfortabele toga. Die gemeente van Christus is niet een lidmaatschapsvereniging maar die gemeente gebeurt, altijd weer anders open en verrassend.

Zo hoor ik het ook in het verhaal van Mozes. Mozes worstelt met de organisatie van Gods volk onderweg. ...Hij is een burn-out nabij en de Heer geeft aanwijzingen om 70 mannen te verzamelen, die ook een deel van de Geest van God zullen krijgen, zodat Mozes er niet meer alleen voorstaat. De 70 oudsten worden door Mozes verzameld in het heiligdom, allen ontsteken een licht aan het licht van Mozes. Zij delen in de profetische geest van Mozes.... Maar dan - op het moment dat je denkt, nu staat de zaak op de rails, nu hebben wij het voor elkaar op dat moment is er een jongentje – zo staat er – die komt aanrennen en die vertelt dat er elders, buiten de organisatie, buiten kring, buiten de gevormde kaders om, twee mannen enthousiast staan te profeteren. En dat is een spannend moment, hoe ga je hier mee om? Jozua de helper van Mozes, fluistert zoals een goede secondant betaamt: 'Mozes houdt ze tegen!' Dit moet je stoppen, dit ondermijnt onze organisatie, dit is buiten parlementair, hier kunnen we niet mee rekenen. Je moet toch ergens een grens trekken, een kader aanbrengen... dit kan toch ...Maar Mozes gaat er niet op in, zijn antwoordt: 'profeteerde iedereen maar!'

Het wringt tussen de beweging van Gods Geest en de organisatie van de gemeenschap. De beweging van enthousiasme en creativiteit is niet identiek aan de dynamiek van de organisatie. De organisatie loopt er achteraan. Er zijn dingen die gebeuren en er zijn dingen die georganiseerd worden. En die vallen niet noodzakelijkerwijs samen. Dingen die gebeuren kunnen niet geteld en gemeten worden, daarover kun je alleen maar vertellen. Dat kun je niet organiseren. Het verhaal van Mozes leert mij dat we niet zonder een jongetje of een meisje kunnen dat komt aanrennen en dat vertelt over onvoorziene en verwarrende gebeurtenissen. Dat jongetje of dat meisje komt aanhuppelen

en wijst ons op het onverwachte, op dat wat zich aandient, de gein, de ruimte, de adem, de schoonheid en de troost. Voor de dingen die gebeuren, voor de geest die komt aanwaaien, voor het geheim dat zich aandient. Profeteerde iedereen maar, zegt Mozes. Houdt ze niet tegen, zegt Jezus in het evangelie.

Wie jullie een beker water te drinken geeft omdat jullie bij Christus horen die zal zeker beloond worden. Daar loopt het uiteindelijk op uit. Op een bekertje water die wij aanreiken een beker helder water als een bron om van te leven. Soms is er geen verbinding meer met de bron van je leven. Soms heb je het gevoel dat je langzamerhand opdroogt. En wie geeft je dan te drinken? Wie brengt er water mee uit de bron? Een beker helder water op het goede moment. een klein gebaar, een kleine 'Meet and Greet' ...het is niets en toch is het alles. een eerste verbinding met het al lang gemiste het bijna vergeten bronnengebied van mijn bestaan. Een beetje moed om verder te gaan.

Wij worden straks genodigd om een stukje brood te ontvangen en een slokje uit de beker te drinken. Niet in een reservaat van vroomheid en afzondering, maar midden in het leven, met alles erop en eraan. Ook met onze kwetsbaarheid. En in die tastbare gave, ontvangen we het kostbaarste dat er is Lichaam van Christus. Onbegrijpelijk mysterie. Vrijspraak, genade, ruimte, voedsel voor de ziel, brood voor onderweg ... en die gemeente – die bergkerkers – die rond de tafel de verbondenheid vieren ...die gemeenschap is nooit af of rond ... maar altijd anders, altijd weer nieuw ... Wij leven van Meet and Greet van verbinding en ontmoeting tussen generaties, tussen oud en nieuw tussen kerkelijk en niet-kerkelijk tussen aardig en niet aardig we kunnen niet zonder elkaar ... En zo moet ook een dominee leren om zowel binnen als zijn comfort zone te lezen wat er staat te horen wat er gebeurt te zien wat zich aandient te ontvangen wat ie krijgt.

Leven onder een open hemel open voor de dingen die gebeuren. met hoop en verlangen, op de adem van het nu manna rapend voor onderweg. Amen